ДЕВЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

В днешната Девета неделя след неделя подир Въздвижение на Честния Господен Кръст – първата седмица на Рождественския пост, празнична света Литургия в храма отслужи иконом Емилиян Костадинов.

Чухме днешното литургийно свето Евангелие – притчата за един богат човек, който имал много земи, голямо състояние. През тази година реколтата била в изобилие и той казва на душата си: *душо, имаш много блага, приготвени за много години: почивай, яж, пий, весели се*… Тогава Бог му рекъл: ***нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане?*** *(*Лука 12:16-21)

В своето пастирско наставление отец Емилиян говори как евангелските четива ни дават възможност да припомним сами на себе си какво е угодно Богу и какво не е; какво трябва да вършим и какво не трябва; какво можем да очакваме, ако постъпваме по един или друг начин: *„…това трябва много често да бъде в съзнанието ни, защото ние като хора, които сме в света, се опитваме да си осигурим насъщния, да си вземем жилище, да го уредим, да си купим кола и т.н…. Човек започва все повече и повече да ламти… Това сребролюбие, тази алчност ни променя като хора. Започваме да ставаме мнителни, започваме да завиждаме на другите хора, които по някакъв начин имат успех, защото започваме да си мислим, че всичко това трябва да бъде наше. Голяма грешка. А най-голямата грешка, която вършим е, че започваме да си правим някакви сметки и да забравяме най-важното – първото, за което трябва да мислим, а именно – Бога. Защото какви сметки можем да си правим ние, ако Бог е решил нещо друго?*

Братя и сестри, в главите, в сърцата и в душите ни трябва да има една непрестанна молитва към Бога, та както е казал сам Господ Иисус Христос в Гетсиманската градина: ***Отче Мой, ако не може Ме отмина тая чаша, без да я изпия, нека бъде Твоята воля*** *(Мат. 26:39). Та така и с нас – ние може да изискваме, но нека всичко, което вършим да бъде волята Божия, защото Бог винаги промисля за нас най-доброто. Не винаги ние можем да го оценим, защото искаме повече и повече, ламтим за още, защото ни е все*

малко… Нека оставим Бог да промисля за нас, а ние да се трудим на Господнята нива и да бъдем в пътя към Бога, да носим кръста си и да бъдем винаги в общение с Него.”

17 ноември 2019 г.